

e ditorial

Jiří Libra

Vážení čtenáři,

poslední číslo roku 2007 s sebou přináší několik zajímavých sdělení a uzavírá sedmý ročník existence časopisu Adiktologie. Rád bych proto využil této příležitosti a krátce několik témat pojednal. Sám se považuji za člověka praxe, který nepatří mezi příliš často píšící a publikující autory. Zacházím více s lidmi než s psaným slovem, žiji v čase a rytmu určeném zejména denním životem a praktickými potřebami organizace poskytující služby. Uvědomuji si (jako externí pedagog a příležitostný lektor) důležitost propojení praxe, výzkumu a výuky. Se zájmem proto v Adiktologii sleduji náročný proces setkávání „praktiků“ s „teoretiky“ promítající se do samotných publikovaných sdělení, do jednání na konferencích, vzdělávacích seminářích atd. Myslím, že se i přes zřejmá „zadrhnutí“ daří postupně kontakt a rozprava rozvíjet. Jsem velmi rád, že redakční rada Adiktologie vyšla vstříc praktikům - například zřízením nerecenzované rubriky pro krátká praktická sdělení. Ta nemají ambici směřem k formálním a teoretickým přesahům, jsou spíše popisná než analyzující, kladou si spíše otázky. Přinášejí důležité podněty do obecné rozpravy, do způsobu uvažování zúčastněných. Vznikl tak prostor pro sdílení klinických zkušeností a výměnu názorů, kte-

rý bude v budoucnu snad využíván častěji než doposud. Chápu to jako důležitý vstřícný krok redakce. Časopis Adiktologie je především národním oborovým časopisem a měl by prostor k rozpravě odborné komunity vytvářet. Dosažený kompromis se mi osobně líbí a myslím, že v tomto směru zapadá do názorové linie, kterou ve svém editoriale nastínila Martina Témínová. Diskutovali jsme s Michalem Miovským například současný problém požadavků vládní Rady pro vědu a výzkum na odborné časopisy (mj. poměr publikovaných a odmítnutých příspěvků). Některé z těchto požadavků se jeví samotným editorům jako přemrštěné, potenciálně ohrožující proces sblížení akademického světa a světa praktiků. Je těžké si představit, že formální normy pro oborovou diskusi nemají mít v našem oboru větší volnost: jeví se mi limitován nejen menší početností odborné adiktologické komunity, ale i krátkou dobou jejího utváření. Těší mě, že moji obavu z necitlivosti měřítek adekvátních pro jiné obory sdílí i kolegové v redakční radě a snaží se hledat řešení. Předpokládám, že se k tomuto tématu ještě zástupci redakce vrátí v průběhu roku 2008.

Po prolistování tímto číslem doufám, že připustíte oprávněnost předchozího komentáře,

že přínos časopisu oceníte. Nabízí dvě ústřední sdělení od zahraničních kolegů z Belgie. Jsou věnována tématu case managementu, o kterém se stále více v našich službách diskutuje. První článek představuje krátké teoretické review tématu a čtenář má možnost seznámit se s několika základními koncepty, s důležitými autory a publikacemi v posledních letech. Na tento článek navazuje pokus o uchopení tématu z perspektivy praktické práce s konkrétními ukázkami a komentáři. Poprvé se v ucelené formě téma case managementu objevuje na stránkách Adiktologie, článek poskytuje fundovaný vstup do náročného tématu, zpracovaný zkušenými autory. Předpokládám, že ho ocení jak praktici, tak studenti. K tématu doposud v českém jazyce nebylo mnoho napsáno. Oba články mohou přispět k diskusi a posunu praxe v práci s náročnými klienty v adiktologických službách. Podnětných a možná i provokativních sdělení je ve čtvrtém čísle více. Zaujal mě text věnující se kontrolovanému užívání a po jeho přečtení doufám, že právě tento text vyvolá reakce a diskusní příspěvky na stránkách Adiktologie. Měli bychom být schopni citlivá témata sdílet - a zacházet s nimi pak v praxi účelně. Pro mnohé čtenáře by mohl být zajímavý rozhovor s prof. Lalou Straussner z New Yorku. Její pohled na význam sociální práce v adiktologii nabízí témata k zamyšlení nad naším systémem vzdělávání, nad naplněním konceptů sociální práce v praxi. Povzbuzující je rozvoj kontaktů a vztahů se zahraničními pracovišti, návštěvy významných a inspirujících osobností se stávají již pravidlem. Rád bych do roku 2008 všem lidem kolem tohoto časopisu, všem lidem v oboru, akademikům, praktikům, nakonec a ne naposledy i klientům, pacientům a jejich blízkým lidem, popřál trpělivost i odvahu, růst a vývoj, úspěchy.

V Brně 10. prosince 2007
Jiří Libra